

บทอ่านที่ 1

อฟ 1:15-23

พี่น้อง เมื่อข้าพเจ้ารู้ถึงความเชื่อของท่านทั้งหลายในพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้า และรู้ถึงความรักที่ท่านมีต่อบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทุกคน ข้าพเจ้าจึงขอบพระคุณพระเจ้าเพื่อท่าน และระลึกถึงท่านทั้งหลายในคำอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ ขอพระเจ้าแห่งพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ประทานพระพรแห่งปรีชาญาณ และการเปิดเผยให้แก่ท่านเดชะพระจิตเจ้า เพื่อท่านจะได้รู้ซึ่งถึงพระองค์ยิ่ง ๆ ขึ้น ขอพระองค์โปรดให้ตาแห่งใจของท่านสว่างขึ้น เพื่อจะรู้ว่าพระองค์ทรงเรียกท่านให้มีความหวังประการใด และความรุ่งเรืองที่บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์จะได้รับเป็นมรดกนั้นบริบูรณ์เพียงไร อีกทั้งรู้ด้วยว่า พระอนุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์ต่อเราผู้มีความเชื่อนั้นล้ำเลิศเพียงใด พระอนุภาพและพละกำลังนี้ พระองค์ทรงแสดงในองค์พระคริสตเจ้า เมื่อทรงบังเกิด ให้พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย และให้ประทับเมืองขวาของพระองค์ในสวรรค์ เหนือเทพนิกรเจ้า เทพนิกรอำนาจ เทพนิกรฤทธิ เทพนิกรนายและเหนือนามทั้งปวงที่อาจเรียกขานได้ทั้งในภพนี้และในภพหน้า พระเจ้าทรงวางทุกสิ่งไว้ใต้พระบาทของพระคริสตเจ้า และทรงแต่งตั้งพระคริสตเจ้าไว้เหนือสรรพสิ่ง ให้ทรงเป็นศีรษะของพระศาสนจักร ซึ่งเป็นพระวรกายของพระองค์ เป็นความบริบูรณ์ของพระผู้ทรงอยู่ในทุกสิ่งและทรงกระทำให้ทุกสิ่งบริบูรณ์

พระวรสาร

ลก 12:8-12

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า

“เราบอกท่านทั้งหลายว่าทุกคนที่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ บุตรแห่งมนุษย์จะยอมรับผู้นั้นต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า แต่ผู้ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ จะถูกปฏิเสธไม่ยอมรับต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

ทุกคนที่กล่าวร้ายต่อบุตรแห่งมนุษย์จะได้รับการอภัย แต่ผู้ที่กล่าวร้ายต่อพระจิตเจ้าจะไม่ได้รับการอภัยเลย

เมื่อเขาจะนำท่านไปยังศาลาธรรมต่อหน้าผู้ปกครองและผู้ทรงอำนาจ ท่านทั้งหลายอย่าวิตกกังวลว่าจะหาเหตุผลป้องกันตัวอย่างไรหรือจะพูดอะไร เพราะพระจิตเจ้าจะทรงสอนท่านในเวลานั้นว่าจะต้องพูดอะไร”

พระคริสตเจ้าทรงส่งพระจิตเจ้ามาอยู่กับเรา เพื่อจะได้เป็นพยานถึงพระองค์ ในยามต้องขึ้นโรงขึ้นศาลว่าจะต้องพูดอะไร พูดอย่างไร ให้เรามีความศรัทธาต่อพระจิตเจ้า ให้พระจิตเจ้านำทาง อย่าให้พระจิตเป็นพระที่ถูกลืมนะ อย่ากล่าวร้ายต่อพระจิตเจ้า เพราะจะไม่ได้รับการอภัย ให้เรายอมรับความจริงและกลับใจ

วันที่ 20 ตุลาคม 2555

ลก.12.8-12

อาจารย์มหาวิทยาลัยคาทอลิกในต่างประเทศเล่าประสบการณ์
หนึ่งให้ลูกศิษย์ฟัง เมื่อเขาขับรถไปชนต้นไม้ สมาชิกในครอบครัวไม่ได้
บาดเจ็บอะไร ลูกศิษย์ถามอาจารย์ว่า “อาจารย์คิดว่า พระเจ้าทรงช่วย
อาจารย์ให้รอดจากอุบัติเหตุครั้งนี้ไหมครับ”

อาจารย์ตอบว่า “ไม่หรอก ผมเองต่างหากที่ขับรถชนต้นไม้”

พระเยซูเจ้าตรัสในพระวรสารวันนี้ว่า . “ทุกคนที่ยอมรับเราต่อ
หน้ามนุษย์ บุตรแห่งมนุษย์จะยอมรับผู้นั้นต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า”
. การยอมรับอำนาจของพระเจ้าในชีวิตของคนๆหนึ่งทำให้เขาปลดเปลื้อง
ตัวเองและมีความสุขพ่องมตน. เป็นการยากมากสำหรับคนที่หยิ่งยโสที่
จะยอมรับว่าเขาต้องการพึ่งพาพระเจ้า ผู้ทรงชี้นำและทำให้เขารู้แจ้งเห็น
จริงอาศัยพระพลานุภาพของพระจิตเจ้า.

ความหยิ่งยโสคือความคิดว่า เขาควบคุมชีวิตของเขาด้วยตัวเอง
นั่นคือ เขา/เธอเป็นผู้ออกแบบความคิดทั้งหมดที่ทำด้วย. คนสมัยใหม่มี
แนวโน้มที่จะพูดว่า “ฉันเป็นนายของชีวิตของฉัน ฉันเป็นกัปตันจิต
วิญญาณของฉัน”

ข้าพเจ้าเชื่อว่าการเป็นคนสุภาพพ่องมตนคือรู้สึกรับซึ่งในพระพร
ของพระเจ้าที่ประทานแก่ทุกคนและยอมรับว่าเขาพึ่งพาพระเจ้าโดย
สิ้นเชิง ไม่เพียงแต่ชีวิตเท่านั้น แต่คุณความดีที่ทำด้วย. ให้เราทำความ
เข้าใจกับข้อความในหนังสือบุตรสิราที่ว่า “ท่านยังเป็นใหญ่มากขึ้นเท่าใด
ก็ยิ่งต้องถ่อมตนลงมากเท่านั้น แล้วพระเจ้าจะโปรดปรานท่าน เพราะพระ

อานุภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงได้รับเกียรติจากผู้
ต่ำต้อย.” (บุตรสิรา 6.17-18)